

Nr 325.

Av herr **Lithander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 122, angående pensionsförbättring åt regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv **Fritz Albin Setterbom**.

Med anledning av att Kungl. Maj:t i prop. nr 122 hemställt om pensionsförbättring åt regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv **Fritz Albin Setterbom** anhåller jag, att f. d. regementsveterinärerna **Karl Theodor Olsson** samt **Carl Adolf Giesman** må erhålla samma pension som riksdagen fastställt att gälla för de regementsveterinärer, som avgått efter 1918.

Till stöd för denna hemställan anhålles få lämna följande upplysningar.

Då regementsveterinärbeställningarna vid de beridna vapenslagen i medio av 1870-talet inrättades, erhöll regementsveterinären i lön 1,800 kr., vartill sedermera kom ett ålderstillägg av 500 kr. Han ägde sålunda att vid pensionerandet uppbära 80 % av 2,300 kr., d. v. s. 1,840 kr. i pension. Så förblev förhållandet ända till år 1904, då riksdagen beslöt en välbehövlig löneförbättring för armén.

Denna löneförbättring åstadkom ävenledes en betydlig pensionsförbättring för alla militära tjänstemän, dock med undantag av just regementsveterinärerna, för vilka denna löneförbättring influerade så gott som icke alls i pensionshänseende. Lönen blev nämligen 2,400 kr. och pensionen sålunda 80 % härpå eller 1,920 kr., d. v. s. 80 kronors förbättring i pension, alltså endast 80 kronors förbättring på en tidslängd av omkring 40 år, ty sedan ändrades ej pensionen förrän år 1917. De regementsveterinärer, som måst avgå före år 1918, ha sålunda alla dessa år haft denna lilla grundpension + gällande dyrtidstillägg. Numera äro endast kvar 2 f. d. regementsveterinärer, som äro i detta predikament, nämligen f. d. regementsveterinären **Carl Adolf Giesman**, som är 80 år gammal, samt f. d. regementsveterinären **Karl Theodor Olsson**, som i år fyller 73 år.

Alla övriga f. d. regementsveterinärer hava avgått efter år 1917 och åtnjuta sålunda den nya högst förbättrade pensionen, som fastställdes på 1917 års riksdag. Ovannämnda tvenne pensionärer av äldre typen ha alla dessa många år efter pensionstagandet haft att med många umbäranden söka draga sig fram på deras lilla pension. Såsom säreget torde ovan omförmälda förhållande särskilt böra framhållas, nämligen att dessa tvenne gamla f. d. regementsveterinärer, den dag som i dag är, åtnjuta en grundpension, som är ungefärligen densamma, som den var för 40 à 50 år sedan. Skill-

naden är blott 80 kr. Vederbörande ha väl icke kommit att fästa sin uppmärksamhet på detta säregna pensionsförhållande, ty det torde nog icke varit statens eller riksdagens mening, att dessa tvenne ålderstigna statens tjänstemän efter mångårig, ansvarsfull (de äldre regementsveterinärerna ha numera majors tjänsteställning), vackert vitsordad tjänst skola känna sin tillvaro bitter på grund av en alltför knappt tilltagen pension. Det synes mig därför endast en gärd av rättvisa och billighet att riksdagen välvilligt ville taga hänseende till detta säregna pensionsförhållande och besluta att ovannämnda tvenne personer må erhålla samma pension som riksdagen beslutat skola gälla för de regementsveterinärer, som avgått efter 1918.

Behövliga intyg skola tillhandahållas vederbörande utskott.

På grund av det anförda hemställes, att riksdagen ville besluta,

att f. d. regementsveterinärerna Karl Theodor Olsson samt Carl Adolf Giesman må erhålla samma pension, som riksdagen fastställt att gälla för de regementsveterinärer, som avgått efter 1918.

Stockholm den 20 mars 1925.

Edvard Lithander.